

[KSIĘSKI *ai*

sg m N księski. *ϕ D* księski(e)mu. *ϕ pl N subst* księski(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.: książki.

Przymiotnik od „ksiądz” ‘duchowny, kapłan’: tak też i tych ksiąg mieli nam dodać i użyczyć, które mają ten tytuł: Księgi księskie abo księgi pasterskie AktaSynod I 141; Jeden stopień jest uczelnicki, drugi dyjakonów, trzeci księski. AktaSynod I 153; iż my nie znajdujemy a nie wiemy lepszyj sprawy i czwiczenia młodzieńców ku urzędowi księskiemu AktaSynod I 154

Synonimy cf KSIĘŻY.

Cf KSIĘŻY

MB